

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **H. F.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powód H. F. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...), w zakresie w jakim ustalono, iż powód nie spełnia przesłanek określonych w art. 8ust. 3a ustawy Prawo o ruchu drogowym. W uzasadnieniu wskazał, iż jego stan zdrowia, który opisał, nie pozwala mu na swobodne piesze przemieszczanie się.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Jak wskazano, w ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powoda kwalifikuje powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o przyczynie niepełnosprawności 05-R, nie występują jednak znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Brak zatem było, zdaniem strony pozwanej, podstaw do wskazania uprawnień do karty parkingowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda H. F. występują zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym, gonartroza pourazowa lewostronna zwłaszcza przedziału rzepekowo-udowego oraz stan po złamaniu kłykcia bocznego kości udowej lewej i otyłość. Daje to niepełnosprawność w stopniu co najwyżej lekkim z przyczyny 05-R.

Dowód:

- opinia biegłych sądowych k.14-15
- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powoda (w aktach)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity Dz.U.2012.1137 ze zm.) kartę parkingową wydaje się: osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Zgodnie zaś z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U.2011.127.721 ze zm.) Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.) Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.) Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.) Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.) Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach:1) przystosowania przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej;2) zatrudnienia w formie telepracy.(5.)

Jak wynika ze stanu faktycznego powód nie spełnia wyżej wskazanych przesłanek w zakresie uzyskania karty parkingowej, nie ma bowiem znacznie ograniczonych możliwości samodzielnego poruszania się, a zdaniem biegłych stan zdrowia powoda nie uzasadnia zaliczenia powoda do osób niepełnosprawnych ponad stopień lekki. Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłych stanowiącej wnikliwą analizę stanu zdrowia powoda, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.